

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 398

van **EMMILY TALPE**

datum: 14 september 2015

aan **ANNEMIE TURTELBOOM**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

Dienstencheques - Fiscale aftrekbaarheid voor alleenstaanden

Alleenstaanden vormen een groeiende groep in onze maatschappij. De groep wordt geconfronteerd met tal van al dan niet bedoelde meerkosten. Zo is het fiscaal aftrekbare bedrag voor dienstencheques beperkt tot 1400 euro per jaar. Ofschoon het gemiddeld gebruik van dienstencheques in 2013 "slechts" 129 stuks per persoon bedroeg en het gebruik in 2014 verder is gedaald tot 118 per persoon, verbergt dit algemeen cijfer echter het verschil tussen een koppel, dat twee keer de fiscale aftrek kan genieten, en een alleenstaande, wiens behoefte aan dienstencheques niet zo maar kan worden gelijkgesteld aan de helft van een koppel. Alleenstaanden hebben immers geen halve keukens, badkamer of toilet dat moet geïmagineerd worden. De oppervlakte van een woonkamer bedraagt niet zomaar de helft van die van een koppel, te meer omdat heel wat woningen in het verleden per definitie werden gebouwd met een klassiek gezin in het achterhoofd.

1. Erkent de minister de benadeling van alleenstaanden in het huidige stelsel van fiscale aftrekbaarheid van dienstencheques?
2. Overweegt de minister om een bijsturing van het stelsel te overwegen, zodat het aantal fiscaal aftrekbare dienstencheques voortaan per huishouden zal worden bepaald (desgevallend met sociale correcties, bijvoorbeeld voor grote gezinnen) in plaats van per belastingplichtige persoon?
3. Overweegt de minister een verhoging van het aantal aftrekbare dienstencheques voor alleenstaanden, rekening houdend met de reële noden en schaalnadelen waarmee ze worden geconfronteerd?
4. Zal de minister dit op een budgetneutrale manier doen, rekening houdend met het gemiddeld verbruik van dienstencheques door koppels, zodat de modale gebruiker van dienstencheques niet wordt getroffen door deze maatregel?

ANNEMIE TURTELBOOM

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

ANTWOORD

op vraag nr. 398 van 14 september 2015

van **EMMILY TALPE**

1. Ik begrijp dat alleenstaanden het ook niet gemakkelijk hebben met de verschillende kosten waar zij mee geconfronteerd worden.

Vanuit juridisch oogpunt zorgt de belastingvermindering voor uitgaven betaald voor prestaties in het kader van plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen en voor prestaties betaald met dienstencheques echter niet voor een ongelijkheid. De belastingvermindering wordt immers toegekend per belastingplichtige. Dit betekent dan ook dat elke belastingplichtige die aan de voorwaarden voldoet, hierop recht heeft. Voor elke belastingplichtige geldt eenzelfde maximumbedrag aan uitgaven dat mag worden ingebracht en geldt eenzelfde tarief waaraan de belastingvermindering wordt berekend.

- 2-4. De Vlaamse Regering heeft er zich toe geëngageerd om voormeld fiscaal voordeel te behouden. De belastingvermindering uitbreiden ligt budgettair moeilijk. Het is mij niet duidelijk hoe de voorgestelde uitbreidingen op een budgetneutrale manier zouden kunnen gebeuren, ervan uitgaande dat de modale gebruiker van dienstencheques niet getroffen mag worden. Dit betekent immers dat die gebruiker (ik ga ervan uit dat men hiermee op een koppel doelt) eenzelfde voordeel moet kunnen blijven genieten, maar dat een alleenstaande tegelijkertijd een groter voordeel zou moeten genieten, wat betekent dat de fiscale uitgave noodzakelijkerwijze zal stijgen.

Daarnaast zijn er ook meer technische bezwaren tegen een dergelijke maatregel, meer bepaald met betrekking tot de controleerbaarheid. Het is de FOD Financiën die de dienst van de personenbelasting uitvoert. Dit is dan ook de reden waarom er aan de FOD Financiën, voorafgaand aan het invoeren van een (aanpassing aan een) belastingvermindering, een advies technische uitvoerbaarheid dient te worden gevraagd. Momenteel worden in de personenbelasting enkel gehuwden en wettelijk samenwonenden als een "fiscaal koppel" beschouwd, waardoor zij in principe een gezamenlijke aangifte moeten indienen. Feitelijk samenwonenden dienen elk afzonderlijk een aangifte in. Of iemand al dan niet met iemand anders een huishouden vormt, dan wel alleenstaand is, is naar verluidt moeilijk te controleren, zeker in het geval van feitelijke samenwoning, waarvoor geen enkele formaliteit vereist is.

Tot slot bekijkt de vraagsteller de belastingvermindering vooral vanuit taken die verband houden met een woning. Dienstencheques worden echter ook gebruikt voor andere taken (boodschappen, strijkateliers, vervoer van personen met beperkte mobiliteit).

Zoals gesteld is er begrip voor de situatie van alleenstaanden, maar technisch lijkt het niet meteen uitvoerbaar om het onderscheid alleenstaanden en feitelijk samenwonenden te maken. Ook op budgettair vlak lijkt het moeilijk om een dergelijke hervorming budgetneutraal te doen en tegelijkertijd het fiscaal voordeel op individueel niveau onveranderd te laten. Ik moet dan ook vaststellen dat deze

belastingvermindering van personenbelasting niet het meest geschikte instrument is om alleenstaanden dat extra duwtje in de rug te geven.